

NÉGY ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS (II. Vasárnap)

Keresztvetés, Harmatozzatok... ének.

Elmélkedés: Ma már 2 gyertyát gyújtunk meg az adventi koszorún. Az egyik fény Jézus Krisztus. Ezzel az egyik Advent, az őszövetség várakozása lezárult. Várjuk Krisztus 2. eljövételét.

Krisztus itt élt közöttünk, de újra eljön. Amíg várjuk második eljövételét, itt hagyta nekünk Testét és Véré, hogy rejtetten most is köztünk lehessen. Együtt működtünk-e a Tőle kapott kegyelmekkel? Súlyos kérdés! - Boldog akit készen talál, amikor megérkezik! Ne legyünk ábrándozók, ne legyünk csodavárók. Életünkben jelen van a rossz és a jó is. Nekünk Jézus szeretetével és kegyelmével meg kell küzdenünk a kísértésekkel, a hamis dolgokkal, hogy hűségesek legyünk Krisztus Urunkhoz!

Ima: Ó népek Királya és vágya és szegletköve, Ki az ellentéteket összeegyeztetted, Jöjj el és üdvözítsd az embert, akit a földből alkottál. Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért:

Mi Atyánk, Üdvözlégy. Befejezés: egy adventi ének.

ADVENT JÓZSEFVÁROSBAN - Szent József Templom 5-én (szo) - 19 óra Symphonia Ungarorum - Karácsonyi Improvizáció orgonára és tekerőre. Közreműködik: Balasi Barnabás - orgona és ifj. Szerényi Béla- tekerőművész

Barnabás 1999 óta a Budapest Batthyány téri Szent Anna templom orgonistája, 2014 óta művészeti vezetője. A Szent István Király Konzervatórium tanára. A Szent Anna templom kortárs orgonazenéjével, az improvizáció jelenlétével karöltve élen jár a legmodernebb zenei törekvésekben. 2007 óta rendszeresen megfordul Franciaországban, ahol párizsi orgonaművészekkel, a Notre-Dame orgonistáival fejleszti improvizációs képességét.

Béla a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem népzene szakos növendéke. Fő hangszere a tekerő és a furulya. Saját zenei formációin kívül neves művészekkel is együtt dolgozik, mint Sebestyén Márta és Andrejszki Judit. A koncerten főként magyar karácsonyi és adventi dallamokból szőtt improvizációs kompozíciók csendülnek fel a két művész előadásában.

12-én (szo) - 196-tól a kecskeméti Aurin Leánykar és Nőiakar Adventi koncertje. Kodály Zoltán, Kocsár Miklós, Tóth Péter, Benjamin Britten és Randall Thompson műveiből

Az Aurin Leánykar 1998-ban alakult a Kodály Iskola Miraculum Gyermekekórusának 15 év feletti lányaiából. A kórus alapítója és vezetője Durányik László. Az énekkel célja: fontos szerepet betölteni a város kulturális életében, szervesen bekapcsolódni a magyar zenei életbe, részt venni, és eredményesen szerepelni hazai és külföldi hangversenyeken, fesztiválokon és kórusversenyeken, színvonalas hangfelvételek készítése, Kodály Zoltán szülővárosának, Kecskemét nevének méltó képviselése a világon. S legfontosabb feladata az, hogy a kóruséneklés iránt elkötelezett fiatalokat neveljen, akik magas szinten interpretálói és befogadói a klasszikus és a modern kórusirodalomnak.

Több éves működésük alatt folytatták a már Európa híru gyermekkar sikereit: 23 nemzetközi kórusversenyen 15 első, 4 második és 4 harmadik díjat nyertek, valamint 3 CD-t készítettek az évek alatt. Európa számos országában jártak már. 2006-ban olimpiai bajnokok lettek a Kínában megrendezett kórusolimpián; kategóriájukban 42 kórust utasítottak maguk mögé. 2009-ben a Leánykar Bács-Kiskun Megyei Prima díjat kapott. Az énekkel a reneszánsz muzsikától a XX. századi kórusművekig minden téren igyekszik repertoárját bővíteni.

HÍVOM A CSALÁDOKAT - 2015. november (II. rész)

Ferenc pápa egyik beszédében Philadelphiában, a Családok 8. Világtalálkozásán, mai társadalmunkat egy nagy kulturális szu-

permarkethez hasonlította, amelyben az áruk tömege a vásárlót állandó és folyamatos fogyasztásra csábítja, nem törődve azzal, hogy az embereknek valójában mire lenne szükségük. Ebben a szupermarketben a kereskedő és a vevő között nincs személyes kapcsolat, nincs párbeszéd, nincs bizalom, a személytelen piac törvényei uralkodnak. A cél a piac működtetése, a fogyasztás fokozása, kapcsolatokat, barátságokat fogyasztani, szakképzettséget fogyasztani, nemet fogyasztani, vallást fogyasztani, közösséghez tartozást, akár egy nemzethez, országhoz való tartozást fogyasztani, fogyasztani bármi áron, a következmények nem játszanak szerepet. Az se baj, ha csalódsz abban, amit eddig fogyasztottál, dobd el a régebbit, keress magadnak újat a bőséges kínálatból, válassz újabb kapcsolatot, barátokat, nemet, vallást, szakképzettséget, hazát! Fogyasztás, amely nem gazdagít, nem hoz létre sem értéket, sem emberi kapcsolatokat, fogyasztás, amely az emberi kapcsolatokon kívül áll. A kapcsolatok csak a szükségletek kielégítésének közvetítői. Egy személytelen árus (vállalat, intézmény, áruház, on-line shop) áll szemben a fogyasztóval, aki már nem felebarát arcával, történetével, vágyaival. Az a jó fogyasztó, akinek nincs kialakult értékrendje, aki akkor, amikor fogyaszt, csak a saját pillanatnyi, vélt érdekét tartja szem előtt és mindig rávehető, hogy kövesse a legújabb trendet.

Igazi és tartós kapcsolatok nélkül az emberek elmagányosodnak, és egyedül maradnak, tartózkodnak minden lekötöttségtől, elköteleződéstől, nehogy szabadságukban korlátozva érezzék magukat. Egyre kevesebben kötnek házasságot és egyre több gyermek születik házasságon kívül. Ezek a gyerekek már nehezen fogják megérteni a kapcsolatok értékét, maguk sem mernek elköteleződni. „A házasságot egyre inkább csupán az érzelmi elégedettség egyik formájának tekintik, mely tetszés szerint bármi mással helyettesíthető és módosítható. Ezzel szemben a házasság társadalomnak nyújtott szolgálata felülmúlja az érzelmisség és a párta tartozó szükségletek szintjét. ... A posztmodern és globalizált individualizmus kedvez annak az életstílusnak, mely elgyöngíti a személyek közötti kötelek kifejlődését és stabilitását, s eltorzítja a családi kapcsolatokat.” (EG 66-67)

Hova vezet, ha erkölcsi kérdésekben mindig csak az anyagi szempontok mérlegelése alapján döntünk? Nemrég hallottam három kiemelkedő személy – egy mérnök, egy karmester és egy biológus – beszélgetését a televízióban magas állami kitüntetésük átvétele után. Megegyeztek abban, hogy „azokkal a fiatalokkal szeretnek együtt dolgozni, akiknek jó volt a gyermekkoruk. Az ilyen fiatalok udvariasak, tisztelettudók, fegyelmezettek és együttműködők.” Ezt hallva arra gondoltam: az, hogy jó gyermekkoruk volt, azt jelenti, hogy jó családi légkörben nevelkedtek. „A család a maga nevelő tevékenységével az embert méltóságának teljességére formálja annak valamennyi dimenziójában, ideértve a társadalmi dimenziót is. A család ugyanis olyan szolidáris szeretetközösség, amely egyedülálló módon alkalmas kulturális, erkölcsi, társadalmi, lelki értékek megtanítására, átadására, ezek pedig a család és egyúttal a társadalom tagjainak fejlődése és jóléte szempontjából alapvető értékek. A család azzal, hogy betölti nevelői küldetését, a közjóhoz járul hozzá: a minden társadalomban nélkülözhetetlen közösségi erények elemi iskolájává lesz. A személy a családban kap segítséget ahhoz, hogy növekedjék szabadságban és felelősségben, ami viszont elengedhetetlen feltétele bármiféle társadalmi feladat ellátásának.” (ETTK 238.)

Idézetek fel rokoni, baráti, ismerősi körből olyan családokat, amelyekben a kulturális, erkölcsi, társadalmi és lelki értékek átadását jórészt a család szeretetteljes légköre tette lehetővé?

A beszélgetés kezdett vitává alakulni – folytatta a középiskolai tanárnő –, voltak, akik azzal vádolták az iskolát, azaz a pedagógusokat, hogy azért hangoztatják a szülők nevelői felelősségét, mert ők képtelenek saját feladatukat ellátni. Mások pedig úgy

vélekedtek, hogy álproblémáról beszélünk, az ifjúság a mai modern, nyitott társadalomban él, az hat rá, jobb, ha senki sem akarja a szerinte helyes elveket rájuk erőltetni. Lezárásként elmondtam, hogy a legmodernebb emberjogi, társadalmi és politikai megnyilatkozások egyértelműen leszögezik, hogy a szülők felelősek gyermekeik fejlődéséért, a gyermekeknek pedig joguk van szüleik gondoskodására, és az államnak kötelessége a szülőket felelősségük gyakorlásában támogatni. Ez azt jelenti, hogy a szülőknél és az iskolánál együtt kell működnie a fiatalok nevelésében. A nevelés nem szorítkozhat arra, hogy megtanítsuk a gyerekeket köszönni és késsel-villával enni. Fontos, hogy ne csak különbséget tudjanak tenni a jó és a rossz, a szép és a csúf, az igaz és a hamis, valamint a szent és profán között, hanem hogy mindig a jó, a szép, az igaz és a szent mellett döntsenek. Szerencsés az a szülő, aki a magáéval azonos értékrendű iskolába tudja beírni gyermekét. Ugyanakkor jogos elvárás, hogy az iskola tartsa tiszteletben a szülők értékrendjét. Szerencsés az a gyermek, akinek mind az iskoláját, mind pedig a családját a szeretet légköre járja át. Mert aki az igaz szeretet légkörében tanul meg a jó, a szép, az igaz és a szent mellett dönteni, az igaz emberré válik.

A tanárnő szavait hallgatva eszembe jutott Szent Pál korintusi levele: „A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, nem féltékeny, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem tapintatlan, nem keresi a magáét, nem gerjed haragra, nem feltételezi a rosszat, nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal; mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.” (1Kor 13, 4-7)

Bíró László az MKPK családreferens püspöke